

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/44/EK (1999. gada 25. maijs) par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām 3. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, dalībvalstu kompetencē joprojām ir noteikt vietu, kur patērētājam tālpārdošanā nopirkta prece ir jānodod pārdevēja rīcībā, lai tas, piemērojot šo tiesību normu, varētu nodrošināt tās atbilstību. Šai vietai ir jābūt piemērotai preces atbilstības nodrošināšanas garantēšanai bez maksas, pieņemamā laikā un nesagādājot ievērojamas neērtības patērētājam, ņemot vērā preču raksturu un nolūku, kādam patērētājs preci ir pieprasījis. Šajā ziņā valsts tiesai ir jāveic interpretācija, kas atbilst Direktīvai 1999/44, tostarp vajadzības gadījumā jāmaina iedibinātā judikatūra, ja tā ir balstīta uz valsts tiesību interpretāciju, kas nav saderīga ar šīs direktīvas mērķiem.
- 2) Direktīvas 1999/44 3. panta 2.–4. punkts ir interpretējami tādējādi, ka patērētāja tiesības uz to, ka “bez maksas” tiek nodrošināta tālpārdošanā nopirkta preces atbilstība, neaptver pārdevēja pienākumu avansā izmaksāt šīs preces transportēšanas uz šī pārdevēja uzņēmējdarbības vietu izdevumus, lai nodrošinātu šo atbilstību, ja vien tas, ka šis patērētājs ir samaksājis šīs izmaksas, nerada tādu apgrūtinājumu, kas viņu atturētu no savu tiesību izmantošanas; tas ir jāizvērtē valsts tiesai.
- 3) Direktīvas 1999/44 3. panta 3. punkts, lasot to kopsakarā ar 3. panta 5. punkta otro ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā patērētājam, kurš informējis pārdevēju par tādas tālpārdošanā nopirkta preces neatbilstību, kuras transportēšana uz pārdevēja uzņēmējdarbības vietu varētu radīt viņam ievērojamas neērtības, un kurš šo preci pārdevēja rīcībā, lai panāktu tās atbilstību, ir nodevis savā dzīvesvietā, ir tiesības uz līguma atcelšanu tiesiskās aizsardzības līdzekļu pieņemamā laikā nepiemērošanas dēļ, ja pārdevējs nav veicis nevienu atbilstošu pasākumu, lai nodrošinātu minētās preces atbilstību, tostarp informējot patērētāju par vietu, kur šī pati prece būtu jānodod pārdevēja rīcībā, lai tiktu nodrošināta šī atbilstība. Šajā ziņā iesniedzējtiesai, veicot Direktīvai 1999/44 atbilstošu interpretāciju, ir jānodrošina šī patērētāja tiesību uz līguma atcelšanu izpilde.

(¹) OV C 152, 30.4.2018.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 14. maija spriedums (Audiencia Nacional (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)/Deutsche Bank SAE

(Lieta C-55/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Darba ņēmēju drošības un veselības aizsardzība — Darba laika organizēšana — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punkts — Direktīva 2003/88/EK — 3. un 5. pants — Ikdienas un iknedēļas atpūta — 6. pants — Maksimālais nedēļas darba laiks — Direktīva 89/391/EEK — Darba ņēmēju drošība un veselība darbā — Pienākums izveidot sistēmu, kas ļauj uzskaitīt katra darbinieka nostrādātā ikdienas darba laika ilgumu)

(2019/C 255/11)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Nacional

Pamatlietas puses

Prasītāja: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Atbildētāja: Deutsche Bank SAE

piedaloties: *Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT)*, *Confederación General del Trabajo (CGT)*, *Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA)* un *Confederación Intersindical Galega (CIG)*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 3., 5. un 6. pants, kas aplūkoti kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punktu, kā arī Padomes Direktīvas 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā, 4. panta 1. punktu, 11. panta 3. punktu un 16. panta 3. punktu, ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kas saskaņā ar interpretāciju, kāda tam ir sniegta valsts judikatūrā, darba devējiem nenosaka pienākumu izveidot sistēmu, kura ļauj uzskaitīt katra darbinieka nostrādātā ikdienas darba laika ilgumu.

(¹) OV C 152, 30.4.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 15. maija spriedums — Eiropas Komisija/Sabine Tuerck

(Lieta C-132/18 P) (¹)

(Apelācija — Civildienests — Pensijas — Valsts pensiju sistēmā iegūtu tiesību uz pensiju pārskaitījums uz Eiropas Savienības pensiju shēmu — Tādas vērtības maiņas pieaugums, kas radies laikposmā starp pārskaitīšanas pieprasījumu un faktisko pārskaitīšanu)

(2019/C 255/12)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara, B. Mongin un L. Radu Bouyon)

Otra lietas dalībiece: Sabine Tuerck (pārstāvji: S. Orlandi un T. Martin, avocats)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 161, 7.5.2018.